

Права рука не відріже собі ліву..., або: “Чи можна здійснити в Україні незалежний контроль за використанням та охороною земель?”

Запитують?..

Чому не усуваються причини та джерела правопорушень в галузі використання та охорони земель, а навпаки ставиться питання про збільшення інспекторів та укріплення й розширення державного, самоврядного і громадського контролю за використанням та охороною земель в одній системі із земельних ресурсів?.. Чому одночасно унеможлиблюється комплексне реформування і впорядкування системи управління в галузі земельних відносин та природокористування, в тому числі щодо створення і функціонування необхідної національної служби з охорони та відтворення родючості ґрунтів?..

А тому.., що майже всі правопорушення здійснюються за участі або через бездіяльність органів виконавчої влади по земельних ресурсах, органів з питань екології та природних ресурсів, працівників і депутатів сільських, селищних, міських, районних та обласних рад, “громадських інспекторів” та інших суб'єктів причетних до “використанням та охороною земель”.

При цьому слід зазначити таке.

Згідно чинного законодавства державні інспекторські підрозділи з державного контролю за використанням та

охороною земель створюються, призначаються і координується уповноваженими органами виконавчої влади по земельних ресурсах, а за додержанням вимог законодавства про охорону земель - спеціально уповноваженими органами з питань екології та природних ресурсів. Самоврядний контроль за використанням та охороною земель здійснюється сільськими, селищними, міськими, районними та обласними радами. Громадський контроль за використанням та охороною земель здійснюється громадськими інспекторами, які призначаються відповідними органами місцевого самоврядування і діють на підставі положення, затвердженого центральним органом виконавчої влади по земельних ресурсах.

Отакої...

При цьому, вважаю, що ще більшої та непоправної шкоди національним інтересам завдається через невиконання основних норми розділу VII Земельного кодексу України "Управління в галузі використання та охорони земель".

Адже.., через відсутність в Україні: загальнодержавних та регіональних програм використання та охорони земель; затверджених матеріалів землеустрою на всіх рівнях; моніторингу земель та державного земельного кадастру, як цього вимагає Земельний кодекс України,

в нашій державі: не здійснюється

сукупність соціально-економічних та екологічних заходів, спрямованих на регулювання земельних відносин та на раціональну організацію території адміністративно-територіальних утворень, суб'єктів господарювання, що здійснюються під впливом

суспільно-виробничих відносин і розвитку продуктивних сил;

не проводиться

збирання, оброблення, передавання, збереження та аналіз інформації про стан земель, прогнозування їх змін і розроблення науково обґрунтованих рекомендацій для прийняття рішень щодо запобігання негативним змінам стану земель та дотримання вимог екологічної безпеки;

не забезпечуються

необхідною інформацією органи державної влади та органи місцевого самоврядування, заінтересовані підприємства, установи і організації, а також громадяни з метою регулювання земельних відносин, раціонального використання та охорони земель, визначення розміру плати за землю і цінності земель у складі природних ресурсів, контролю за використанням і охороною земель, економічного та екологічного обґрунтування бізнес-планів та проектів землеустрою.

Якщо ці, – саме ці основні і фундаментальні складові відсутні при здійсненні будь-яких змін в землекористуванні, землеволодінні чи в процесі інших земельних відносин, то жодної мови не може бути про земельну реформу, а тим більше про будь-який контроль за використанням і охороною земель.

Таким чином, відсутність відповідних матеріалів планування (включаючи Генеральні плани), використання і охорони земель, землеустрою, моніторингу та державного земельного кадастру, відповідно до вимог законодавства, - **підтверджує відсутність самого предмету контролю**, а значить унеможливорює здійснення відповідного контролю

за використанням та охороною земель, який саме полягає в забезпеченні додержання органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями і громадянами земельного законодавства України.

Фактично біда в тому, що переважно всі беруться до розв'язання (створення) земельних проблем, - особливо начальники й депутати. Чим вище – тим більше знають... і роблять все “лише - для народу... і - від імені народу...”

Було приємно, коли єдиний серед присутніх членів Комісії з опрацювання та комплексного вирішення питань реалізації державної політики у сфері раціонального використання та охорони земель РНБОУ (20 лютого 2009 року заслуховувала начальника Держземінспекції України) зрозумів і підтримав мої доводи про вищесказане (я мав честь викласти свої думки присутнім). Це був завідувач відділом Ради по вивченню продуктивних сил України Національної академії наук України, доктор економічних наук, професор **Бистряков Ігор Костянтинович**.

Спасибі всім однодумцям і професіоналам !